

**OBWIESZCZENIE
REGIONALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA W POZNANIU**

Na podstawie art. 49 ustawy z 14.06.1960 r. - Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. nr 98 poz. 1071 ze zm.) oraz art. 74 ust. 3 ustawy z 3.10.2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. nr 199, poz. 1227 ze zm.), zawiadamiam strony postępowania o wydaniu postanowienia z 23.11.2012r. znak: WOO-II.4240.495.2012.WM, którego treść podaje poniżej:

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 123 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), w związku z art. 64 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Wójta Gminy Zmigród z 08.08.2012r., znak: ROŚ.6220.26.3.2012

postanawiam

wyrazić opinię, że dla przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego w obszarze „Bukowice” (część bloków koncesyjnych nr 266, 267, 286, 287) wykonywanych metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000 m, nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Investor:
Aurelian Oil & Gas Poland Sp. z o.o.
ul. Śniadeckich 17
00-654 Warszawa

Uzasadnienie

13.08.2012 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu wpłynął wniosek Wójta Gminy Zmigród z 08.08.2012r., znak: ROŚ.6220.26.3.2012 o opinię co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego w obszarze „Bukowice” (część bloków koncesyjnych nr 266, 267, 286, 287) wykonywanych metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000 m.

12.09.2012r. wpłynęło do organu pismo kierowane do Burmistrza Gminy Zmigród, w którym Inwestor zmożył wyrazić zakres prac objętych wnioskiem.

Organ na podstawie art. 50 §1 Kodeksu postępowania administracyjnego wystąpił pismem z 17.09.2012r. o uzupełnienie treści Karty informacyjnej przedsięwzięcia (dalej Kip), w szczególności w zakresie ochrony przyrody, ochrony przed hałasem, ochrony powietrza, gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej oraz hydrogeologii. 27.09.2012r. wpłynęło do organu uzupełnienie. Ponadto, 14.11.2012r. Inwestor przedstawił dodatkowe wyjaśnienia dotyczące gospodarki odpadami oraz ochrony przyrody.

Przedsięwzięcie, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 43 lit. d rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397) zalicza się do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na

ul. 28 Czerwca 1956 r. nr 223/229, 61-485 Poznań, tel. 61-831-11-77, faks 61-831-11-99,
sekretariat.poznan@rdos.gov.pl, www.poznan.rdos.gov.pl

środowisko, dla których przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko może być wymagane.

Biorąc pod uwagę uwarunkowania wymienione w art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko przeanalizowano: rodzaj, skalę i charakter inwestycji, wielkość zajmowanego terenu, zakres robót związanych z jej realizacją, prawdopodobieństwo, czas trwania, zasięg oddziaływania oraz odwracalność oddziaływania, a także wykorzystanie zasobów naturalnych, emisję i uciążliwość związane z eksploatacją inwestycji, gęstość zaludnienia wokół inwestycji oraz ustytuowanie przedsięwzięcia względem obszarów wymagających specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt, ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszarów Natura 2000.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, dotyczącego zakresu i charakteru planowanego przedsięwzięcia organ zważył, iż przedmiotowe przedsięwzięcie polega na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż gazu ziemnego oraz ropy naftowej w części bloków koncesyjnych nr 266, 267, 286 i 287 określonych jako obszar koncesyjny „Bukowice”. W ramach inwestycji Inwestor planuje rozpoznać otwory permu. Planowane jest wykonanie obligatoryjnie jednego otworu wiertniczego do głębokości ok. 3500 m i opcjonalnie dwóch otworów do tej samej głębokości. Ponadto, poza pracami wiertniczymi zaplanowano wykonanie zdjęcia sejsmicznego 3D w dwóch etapach po 200 km² (drugi opcjonalnie). W ramach planowanego przedsięwzięcia pierwsza faza koncepcji obejmie prace kameralne, polegające na reprocessingu oraz reinterpretacji zebranych wcześniej istniejących danych geologicznych. Po jej zakończeniu podjęta zostanie decyzja o lokalizacji badań terenowych następnej fazy tj. badań sejsmicznych 3D. Po przeprowadzeniu interpretacji uzyskanych wyników tych prac i otrzymaniu pozytywnych przesłanek inwestor podejmie decyzję o zasadności przystąpienia do kolejnych etapów, w których planuje się wykonanie jednego otworu o głębokości do około 3500 m oraz opcjonalnie dwóch kolejnych, również do głębokości około 3500 m. Prace wiertnicze związane z wykonaniem otworu wiertniczego można podzielić na:

- prace przygotowawcze i montażowe trwające ok. 30 dni,
- wiercenie, w tym zabiegi specjalne (opcjonalnie) trwające ok. 3 miesiące,
- oprobrowanie próbnikiem złoża (wykonywane w trakcie wiercenia lub tuż po jego zakończeniu) trwające kilka dni,
- test produkcyjny trwający do 120 dni, zazwyczaj jednak kilka dni,
- próba eksploatacja trwająca maksymalnie do 2 lat.

Negatywny wynik poprzedniego procesu powoduje, że następnie nie będą wykonywane.

Należy zwrócić uwagę, iż z uwagi na skalę przedsięwzięcia oraz wielkość zajmowanego terenu, odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. a ww. ustawy, należy stwierdzić, iż obszar koncesyjny zajmuje powierzchnię ok. 938,22 km² i obejmuje część województwa dolnośląskiego oraz wielkopolskiego. W granicach województwa wielkopolskiego, obszar koncesyjny zajmuje ok. 30,63 km² powierzchni, tj. ok. 3,16 % jej całości. W województwie wielkopolskim koncesją objęte są głównie tereny gruntów ornych, obszarów leśnych oraz nierегularnie rozmieszczonych obszarów zabudowy w południowych częściach gminy Rawicz i Pakosław.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. e ww. ustawy stwierdzono, iż realizacja inwestycji wiąże się będzie z wykorzystaniem zasobów naturalnych w postaci wody niezbędnej do wykonania i uzupełnienia płuczki wiertniczej oraz paliwa do prac urządzeń wiertniczych. Inwestor przewiduje wykorzystywanie ok. 25m³/dobę wody w trakcie wiercenia odwiertu oraz ok. 5 700 kg/dobę paliwa, jak również ok. 80 kg/dobę olejów lub smarów.

W związku z zapisami art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. e cyt. ustawy, dotyczących ryzyka wystąpienia poważnej awarii, należy stwierdzić, że ze względu na ilość magazynowanych

i znajdujących się w instalacji substancji niebezpiecznych, przedmiotowe przedsięwzięcie polegające na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego nie kwalifikuje się do zakładu o dużym ryzyku, ani też do zakładu o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. h ww. ustawy zważono, iż w granicach województwa wielkopolskiego znajduje się niewiele obszarów zabudowy mieszkaniowej skupionej w jednostki osadnicze: Sworowo, Łąka, Białka i Sowy.

W odniesieniu do art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. b ww. ustawy stwierdzono, iż z uwagi na lokalizację inwestycji w znacznej odległości od granicy państwa, należy wykluczyć transgraniczne oddziaływanie przedmiotowego przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze.

W odniesieniu do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. j cyt. ustawy, wyjaśniono, że w zasięgu granic obszaru koncesyjnego, ani też w bezpośrednim sąsiedztwie jego granic nie ma zlokalizowanych uzdrowisk, ani też obszarów ochrony uzdrowiskowej.

W odniesieniu do art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. d ww. ustawy zważono, iż realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia wiąże się ze zmianą wielkości emisji hałasu i zmianą warunków akustycznych na terenach położonych wokół planowanej inwestycji. Inwestycja obejmuje wykonanie badań sejsmicznych oraz prac wiertniczych. Prace sejsmiczne przeprowadzone będą metodą wibratorów, bez użycia materiałów wybuchowych i związane będą z krótkotrwałym oddziaływaniem na środowisko w trakcie przejazdu oraz pracy grupy wibratorów. Nie będą zatem stanowiły zagrożenia dla klimatu akustycznego w pobliżu terenu inwestycji. Wpływ na warunki akustyczne na terenach położonych wokół planowanej inwestycji będą miały natomiast prace wiertnicze. Zgodnie z treścią Kip, dominującymi źródłami hałasu będą maszyny i urządzenia wykorzystywane do wiercenia otworów poszukiwawczych, przede wszystkim wiertnica i agregaty prądotwórcze służące do jej zasilania. Agregaty prądotwórcze stosowane będą jedynie w sytuacji, gdy nie będzie możliwości doprowadzenia energii elektrycznej z istniejącej sieci energetycznej. Prace wiertnicze prowadzone będą całodobowo. Przedstawione w karcie informacyjnej przedsięwzięcia sprawozdania z badań natężenia hałasu emitowanego do środowiska przez przykładowe urządzenie wiertnicze wykazały, iż prace wiertnicze mogą generować ponadnormatywne poziomy hałasu w promieniu nawet do 600 m od obszaru wiercenia (przede wszystkim w zależności od pory doby oraz rodzaju zasilania urządzeń wiertniczych). W związku z tym Inwestor zadeklarował, iż prace wiertnicze prowadzone będą w odległościach większych niż limit ponadnormatywne oddziaływanie akustyczne na środowisko.

W pierwszej kolejności rozpatrywano będą lokalizacje otworów wiertniczych z dala od zabudowy mieszkaniowej, tj. w odległościach większych niż 600 m. W przypadku, gdy cel geologiczny będzie uzasadniał lokalizację bliżej zabudowy, wykonane zostaną dokładne symulacje propagacji hałasu w środowisku, które pozwolą na określenie obszarów wokół wiertni zagrożonych ponadnormatywną emisją hałasu. Na podstawie analizy zostaną opracowane odpowiednie zabezpieczenia przeciwhałasowe zapewniające zachowanie akustycznych standardów jakości środowiska na terenach podlegających ochronie przed hałasem. Dostępne środki przeciwhałasowe to przede wszystkim ekran akustyczny, białe dźwiękochłonne do oształowania szybu wiertni, waly ziemnych wokół wiertni, a także wybór zasilania urządzenia wiertniczego. Należy ponadto zauważyć, iż wszystkie obiekty kubaturowe znajdujące się na terenie wiertni, tj. obiekty kontenerowe, hale, spełniają rolę ekranów akustycznych, więc ich odpowiednia lokalizacja może również obniżyć emisję hałasu do środowiska. Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzono, iż prowadzenie planowanej działalności w sposób opisany w karcie informacyjnej przedsięwzięcia i jej uzupełnieniu nie będzie powodować ponadnormatywnej emisji hałasu do środowiska, a akustyczne standardy jakości środowiska będą zachowane.

Prace przygotowawcze i montażowe będą źródłem emisji substancji do powietrza ze spalania paliw w silnikach środków transportu. Z uwagi na krótki okres trwania tego etapu i niezorganizowany charakter tej emisji należy ją uznać za pomijalną. W trakcie realizacji prac wiertniczych, w przypadku braku możliwości dostarczenia na teren wiertni energii elektrycznej, źródłem emisji substancji do powietrza będą 4 agregaty prądotwórcze zasilane olejem napędowym. Do obliczeń założono, że pracować będzie wiertnica IRI-1200 tj. jedna z największych i najczęściej używanych wiertnic w Polsce. Założono również, iż jednocześnie pracować będą dwa z czterech agregatów. W trakcie wiercenia lub tuż po jego zakończeniu mogą mieć miejsce zabiegi specjalne tj.: perforacja lub hydroperforacja, płukanie otworu, kwasowanie, wywołanie produkcji jednostką azotową. Wszelkie materiały, substancje używane do sporządzania cieczy wiertniczych będą dostarczane i przechowywane w zamkniętych szczelnych opakowaniach. Większość substancji do sporządzania cieczy wiertniczych to substancje stałe, nietłotte, nieparujące, niesublimujące. Zatem z uwagi na powyższe zabiegi specjalne nie będą źródłem emisji substancji do powietrza. Proces oprobrowania zgodnie z informacją zawartą w karcie nie będzie się wiązał z emisją substancji do powietrza. Po zakończeniu wiercenia, w przypadku pozytywnego wyniku tj. przepływu węglowodorów wykonany zostanie test produkcyjny z odwiertu. W trakcie jego prowadzenia wydobyty gaz spalany będzie w flarze. Emisja ze spalania gazu w tym procesie ze względu na jej niezorganizowany charakter oraz fakt, iż spalanie gazu w pochodni ma na celu zapobiegnięcie bezpośrednio wprowadzeniu do atmosfery składników gazu ziemnego tj. głównie metanu, została pominięta w obliczeniach. Jej oddziaływanie nie będzie stanowiło zagrożenia dla stanu powietrza. W trakcie testu produkcyjnego, w przypadku braku możliwości dostarczenia na teren wiertni energii elektrycznej, źródłem emisji będą również 2 agregaty prądotwórcze zasilane olejem napędowym. Założono, iż jednocześnie pracować będzie jeden agregat. W przypadku próbnego eksploatacji gaz z gospodarowywany będzie poprzez podłączenie gazociągiem do lokalnej sieci dystrybucyjnej lub do systemu gazociągów przesyłowych. Źródłem emisji na tym etapie będą 2 agregaty prądotwórcze zasilane gazem (jednocześnie pracować będzie jeden z nich) oraz gaz zrzutowy pochodzący z przegladów instalacji technologicznych, przestojów instalacji (odpowietrzenie instalacji i aparatów). Biorąc powyższe pod uwagę, w karcie informacyjnej przedsięwzięcia dla istotywnych emisji jakie będą występować w trakcie trzech faz prac wiertniczych tj.: wiercenia, testu produkcyjnego oraz próbnego eksploatacji przedstawiono obliczenia wielkości emisji substancji do powietrza oraz przeprowadzono analizę ich rozprzestrzenienia w powietrzu. Z przedstawionych obliczeń wynika, iż maksymalny zasięg ponadnormatywnego oddziaływania inwestycji, w przypadku wiercenia, wynosi ok. 500 m. Zatem, aby zachowane zostały wymagania prawne z zakresu ochrony powietrza, w przypadku braku możliwości dostarczenia na teren wiertni energii elektrycznej, inwestor winien posiadać tytuł prawny do terenu wyznaczonego promieniem maksymalnego zasięgu oddziaływania inwestycji, a także winien zapewnić agregaty, w których wyloty spalin zlokalizowane zostaną na wysokości co najmniej 12 m. Należy również zauważyć, iż z uwagi na fakt, iż prace wiertnicze charakteryzować się będą oddziaływaniem krótkotrwałym (najdłuższy etap prac może trwać maksymalnie do 2 lat), przemijalnym, a także uwzględniając, iż w karcie zostało przedstawione najbardziej niekorzystne oddziaływanie inwestycji (tj. największa wiertnica, zasilanie z agregatów), które faktycznie może nie wystąpić, a dodatkowo teren koncesji tylko w ok. 3 % zajmuje obszar województwa wielkopolskiego, należy stwierdzić, iż przedmiotowe przedsięwzięcie nie powinno stanowić zagrożenia dla stanu powietrza w rejonie wiertni.

Wobec powyższego, odnosząc się również do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b ww. ustawy, ustalono, iż przedmiotowa inwestycja nie powinna powodować kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze koncesji.

W związku z przedmiotowym przedsięwzięciem będą wytwarzane odpady zarówno niebezpieczne jak i inne niż niebezpieczne. W trakcie realizacji i likwidacji inwestycji nie będą powstawać odpady. W trakcie eksploatacji przedsięwzięcia powstawać będą m.in.: odpady z wydobycia kopaliny, woda złożowa, płuczki i odpady wiertnicze, odpady opakowaniowe czy sorbenty. Z Kip wynika, iż powstające odpady będą magazynowane selektywnie. Miejsca magazynowania odpadów zostaną wydzielone i dodatkowo zabezpieczone folią PEHD/geomembraną, a także zabezpieczone przed wpływem czynników atmosferycznych. Odpady niebezpieczne będą czasowo magazynowane na wiertni w odpowiednich, szczelnych pojemnikach metalowych, a w przypadku zużytych olejów, dodatkowo będą umieszczone w wannach odciekowych. Odpady powstające w trakcie robót wiertniczych będą zagospodarowane na podstawie wydanych decyzji zatwierdzających program gospodarki odpadami wydobywczymi oraz program gospodarki odpadami niebezpiecznymi. Z przedstawionych dodatkowych wyjaśnień wynika, iż wody złożowe wydobywane w trakcie prowadzenia testów złożeń (kod odpadu 01 01 02) będą mogły zostać poddane procesom odfekacji bądź unieszkodliwiane poprzez ich zatłaczanie po uzyskaniu odpowiednich decyzji. Inwestor wskazał również możliwość obróbki biologicznej i fizyko-chemicznej tego odpadu w wyniku, którego powstanie odpad w postaci ciekłej oraz odpad w postaci osadu/szlamu poddawane dalszym procesom odfekacji lub unieszkodliwiania. Jako metodę unieszkodliwiania inwestor wskazał również termiczne przekształcanie.

Projektowanymi otworami wiertniczymi wykonywanymi do głębokości ok. 4000 m, planowane jest rozpoznanie utworów permia. Powyższe prace geologiczne, inwestor deklaruje wykonywać zgodnie z projektem prac geologicznych oraz zatwierdzonym planem ruchu zakładu górniczego. Inwestycja zlokalizowana w części województwa wielkopolskiego nie znajduje się w obszarze Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. Ponadto, nie stwierdzono w jej granicach stref ochronnych ujęć wód.

W celu zabezpieczenia przed laniem się poziomów wodonośnych przewiercanych w procesie wiercenia inwestor zakłada rurowanie otworu wiertniczego kolumnami rur okładzinowych oraz cementowanie przestrzeni pora rurowej, które jednocześnie uchromi przed przenikaniem zanieczyszczeń z płuczki wiertniczej i zabiegów specjalnych, a także infiltracją z powierzchni terenu. W trakcie cementowania, jak i po jego zakończeniu na bieżąco prowadzone będą próby szczelności efektów cementowania. Według zapisów uzupełnienia do Kip, w trakcie wiercenia otworów rozpoznawczych prowadzone będą pomiary geofizyczne, których celem będzie bieżąca analiza stanu i rozpoznania przewiercanych skal. Jednocześnie, prowadzone będzie profilowanie akustyczne, które służyć będzie do oceny szczelności zacementowania rur okładzinowych. Stanowiło to będzie rozwiązanie minimalizujące ryzyko niekontrolowanej awarii otworu i zapewniające kontrolę zabezpieczenia środowiska gruntowo-wodnego. W procesie wiercenia wykorzystywana będzie płuczka wiertnicza, która ma na celu m.in. oczyszczanie dna otworu i wywołanie zwierciła, wywieranie przeciwniecia w otworze uniemożliwiającego wypływ płynów złożowych na powierzchnię, ilowanie ścian otworu polegające na tworzeniu na ściankach otworu cienkiej nieprzepuszczalnej warstwy osadu, która zapobiega migracji płuczki osypującej się ścian otworu lub tworzenie się kawern, chłodzenie świdra i smarowanie przewodu wiertniczego, zmniejszenie ciężaru przewodu wiertniczego i rur okładzinowych oraz zapobieganie ich korozji. W celu zminimalizowania poboru wody i powstawania odpadów, płuczka wiertnicza wykorzystywana będzie w obiegu zamkniętym, tj. będzie przepuszczana przez system oddzielenia fazy stałej od płynnej, a po oczyszczeniu zostanie skierowana do ponownego obiegu. Obieg ten jest systemem szczelnym. Podczas wiercenia otworu analizowane będą na bieżąco parametry płuczki wiertniczej, w tym jej gęstość, lepkość, skład chemiczny, zwłaszcza zasolenie oraz zżagowanie. Odpowiednio dobrana gęstość płuczki zabezpieczy otwór przed ewentualną erupcją. Odpowiednią lepkość utrzyma ciągłą cyrkulację płuczki w obiegu jej oczyszczania i pozwoli wynieść wiertniczy z dna otworu, niedopuszczając do jego zatory. Kontrola zasolenia umożliwi stwierdzenie, czy otwór natrafił na kawernę w skałach solnych, natomiast jej zżagowanie dostarczy informacji o

5 z 8

występowaniu węglowodorów w osrodku skalnym. Wobec czego, odpowiednie przygotowanie płuczki wiertniczej, zależne od składu przewiercanych skal, stanowić będzie kompleksowe zabezpieczenie otworu przed niekontrolowanymi procesami. Ponadto, podłoże pod całym systemem obiegu płuczki zostanie uszczelnione folią PEHD i utwardzone płytami betonowymi, co zabezpieczy środowisko gruntowo-wodne przed potencjalnym zanieczyszczeniem.

Według zapisów uzupełnienia do Kip, w ramach przedmiotowej koncepcji inwestor nie będzie prowadził wieloskalowego zabiegu szczelnienia hydraulicznego skały zbiornikowej i/lub macierzystej, dedykowanego np. złożom w strukturach lupkowych w otworach horyzontalnych. W trakcie wiercenia prowadzone będą natomiast techniczne zabiegi specjalne, których zadaniem będzie bezpośrednie udostępnienie anizotropii interwału skal. W celu udostępnienia złoża w otworze wiertniczym konieczna będzie zatem precyzyjna perforacja rury okładzinowej oraz otaczającej jej warstwy zacementowanej wykonana na odcinku udostępnianej warstwy złożowej. Proces ten może być realizowany przy pomocy kierunkowych ładunków wybuchowych, lub strumienia wody z piaskiem pod wysokim ciśnieniem. Według uzupełnienia do Kip, zabieg ten spowoduje co najwyżej podruczenie wody i płuczki wlanej do otworu na wysokość ok. 10 cm i wygeneruje wstrząs, który w trakcie rejestracji sejsmometrem zgłuszy w zakłóceniach otoczenia. Ponadto, inwestor wyjaśnił, że w przypadku niezadziałujących parametrów złożeń, mogą być prowadzone zabiegi stymulacji. W zależności od sytuacji złożeń, do tych procesów stosuje się plukanie odwiertu, wywołanie produkcji za pomocą jednostki azotowej, lub kwasowanie przy zastosowaniu roztworu opartego na wodzie i kwasie solnym. Procesy te są niezbędne, w przypadku, gdy podczas wiercenia odwiertu strefa przyodwiertowa ulegnie zakolimitowaniu, lub wypełnieniu płuczką z zawartością bentonitu. Wówczas, procesy stymulacji oczyszczą strefę przyodwiertową w skałe zbiornikowej i umożliwią ucieczkę gazu ziemnego, co jest niezbędne do prawidłowego oszacowania potencjalnych zasobów gazu ziemnego rozpoznawczego złoża. Zaznaczyć należy, że przyjęcie technologii zabiegów stymulacyjnych, jak również skład substancji chemicznych stosowanych do zabiegów specjalnych, ustalany jest dopiero po odwierceniu złoża, bowiem wynika z różnych charakterystyk jego skał zbiornikowych, w tym głównie z różnic we współczynnikach przepuszczalności charakteryzujących poszczególne formacje geologiczne oraz stanu strefy przyodwiertowej. Niemniej jednak, właściwie wykonane orurowanie odwiertu oraz jego zacementowanie, wraz z naturalną barierą w postaci formacji geologicznych zalegających ponad skałami zbiornikowymi gazu ziemnego oraz zabezpieczenia podczas przechowywania tych substancji na powierzchni terenu, wykluczą możliwość migracji substancji do warstw wodonośnych.

W przypadku jeśli zasoby gazu ziemnego w danym odwiercie uzasadnią ekonomiczną opłacalność jego wydobycia, wokół otworu powstanie strefa przyodwiertowa, której zagospodarowanie odbywać się będzie na podstawie koncepcji na wydobycie kopaliny ze złoża, którą poprzedzić musi uzyskanie odrębnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W przeciwnym razie, odwiert zostanie zlikwidowany poprzez wykonanie korków cementowych, celem oddzielenia warstw wodonośnych oraz warstw, które mogą zawierać bituminy, i trwale oznaczony w terenie. Aby jednoznacznie określić przydatność odwiertu, po odwierceniu prowadzone będą w ramach tego etapu testy eksploatacyjne oraz próba eksploatacji. W trakcie ich trwania prowadzone będą obserwacje zachowania złoża, zmian wydajności wydobywanego gazu, zmian ciśnienia lub składu płynów złożowych.

W odniesieniu do terenu przewidzianego pod wiertnię, inwestor wyjaśnił, że zdjeta zostanie wierzchnia warstwa gleby, a teren wiertni zostanie następnie utwardzony płytami betonowymi. Przewidywana powierzchnia terenu zajętego pod jedno wiercenie wynosić będzie ok. 1,5 ha. Zgodnie z zapisami uzupełnienia i Kip, w celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed potencjalnym zanieczyszczeniem, magazyn materiałów płuczkowych, miejsce sporządzania płuczki, magazyn paliw, smarów i innych materiałów chemicznych oraz miejsca magazynowania odpadów uszczelnione zostaną materiałem nieprzepuszczalnym, np.

6 z 8

geomembraną lub folią PEHD. Poszczególne elementy łączone będą zgrzewami, zapewniającymi ciągłą szczelność podłoża. Zbiorniki na paliwo, które zlokalizowane będą na terenie wiertni, objęte będą całodobowym monitoringiem szczelności. Ponadto, umieszczone zostaną w specjalnie przygotowanych basenach, zabezpieczających przed przedostaniem się paliwa do środowiska gruntowo-wodnego. Baseny te wykonane zostaną w taki sposób, aby zapewnić przejście całkowitej objętości paliwa w nich magazynowanego. Z analizy przedłożonej dokumentacji wynika, iż teren wiertni wyposażony zostanie w sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania, które służyć będą m.in. neutralizowaniu ewentualnych wycieków. Ponadto, w celu monitorowania stanu środowiska gruntowo-wodnego, przed rozpoczęciem budowy placu wiertni, wykonane zostaną badania obejmujące swoim zakresem badania geochemiczne na zawartość metanu w powietrzu glebowym, analizę gleby i podglebia w zakresie m.in. metali ciężkich: Pb, Zn, Cu, Cd, Cr, sumy olejów mineralnych, analizy wód w okolicznych studniach w zakresie m.in. odczynu, przewodności, chlorków, siarczków, indeksu oleju mineralnego, Ba, Na, K, Pb, Cu, Cd, Zn, Cr. Po zakończeniu prac i opuszczeniu terenu, badanie zostanie powtórzone, a jego wyniki porównane z obowiązującymi standardami jakości środowiska. Pozwoli to określić zmiany fizyko-chemiczne w związku z prowadzeniem prac geologicznych w obrębie utworów geologicznych.

Wytwarzane w trakcie realizacji inwestycji ścieki bytowe, gromadzone będą w szczelnych urządzeniach sanitarnych, sukcesywnie opróżnianych przez wyspecjalizowane firmy. Inwestor w uzupełnieniu do Kip zadeklarował, że w procesie oczyszczania płuczki wiertniczej nie będzie dochodziło do wytwarzania ścieków przemysłowych, które wymagałyby odpowiedniego zagospodarowania; proces ten wiązać się będzie jedynie z powstawaniem odpadów wydobywczych. Zapotrzebowanie w wodę inwestor preferuje prowadzić z lokalnej sieci wodociągowej. W przypadku brak takiej możliwości wykonane zostanie własne ujęcie na pobór wody w ilości 25m³/dobę. Wody opadowe i roztopowe z terenu placu wiertni zbierane będą wykonanymi rowami opaskowymi do szczelnych osadników, skąd wywożone będą do oczyszczalni ścieków przez wyspecjalizowane firmy.

W odniesieniu do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, należy stwierdzić, iż część obszaru koncesyjnego zlokalizowana na terenie województwa wielkopolskiego położona jest poza obszarami podlegającymi ochronie na podstawie przepisów ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 ze zm.), a najbliższe położonymi obszarami Natura 2000 są: obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Ostoja nad Baryczą PLH020041 oraz obszar specjalnej ochrony ptaków Dolina Baryczy PLB020001. Obszary te położone są na terenie koncesji, jednakże teren województwa wielkopolskiego znajduje się jedna strefa rozrodu i miejsc przebywania bociana czarnego. Jak zapisano w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, dokładana lokalizacja otworów wiertniczych w chwili obecnej nie jest możliwa, jednakże będzie ona zaplanowana z uwzględnieniem warunków terenowych i rozpoznania przyrodniczego lokalizacji otworu, obejmującym obszar wiertni, drogi dojazdowej oraz teren przyległy pod kątem występowania siedlisk i gatunków chronionych. Ponadto nie jest planowane prowadzenie prac wiertniczych na obszarach leśnych, nie przewiduje się także konieczności wycinki drzew lub krzewów. W szczególnie uzasadnionych przypadkach konieczności lokalizacji inwestycji na terenach zadrzewionych, wycinka drzew zostanie wykonana pod nadzorem służb leśnych. Na podstawie zapisów uzupełnienia Kip ustalono, że profile sejsmiczne, punkty wzbudzenia, pozyce odbiorników, a także drogi dojazdu będą wyznaczone przy uwzględnieniu walorów środowiska przyrodniczego oraz stopnia jego wrażliwości na badanie, tj. pod nadzorem przyrodnika. W sąsiedztwie stref obejmujących miejsca rozrodu i regularnego przebywania chronionych gatunków zwierząt, hałas i aktywność grupy sejsmicznej będzie ograniczana do niezbędnego minimum. W uzupełnieniu do Kip zapewniono także, że w miarę możliwości, prace sejsmiczne będą prowadzone w obszarach suchych lub w okresie zimowym, ponadto wszelkie powstałe

7 z 8

podczas prac szkody będą zlikwidowane, a teren przywrócony do stanu poprzedniego. Zarówno otwory wiertnicze jak i prace sejsmiczne z użyciem wibratorów prowadzone będą z uwzględnieniem miejsc rozrodu i regularnego przebywania chronionych gatunków zwierząt. Uwzględniając powyższe ustalenia, a także lokalizację inwestycji poza formami ochrony przyrody, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania inwestycji na środowisko przyrodnicze, w tym na obszary chronione, a w szczególności na gatunki, siedliska przyrodnicze lub siedliska gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000, ani pogorszenia integralności obszarów Natura 2000 lub powiązania z innymi obszarami.

Ze względu na wielkość i złożoność oddziaływania, a także rodzaj i skalę inwestycji stwierdzono, iż dla przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu i rozpoznaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego w obszarze „Bukowiec” (część bloków koncesyjnych nr 266, 267, 286, 287) wykonywanych metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000 m, nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Biorąc pod uwagę powyższe należało postanowić jak w sentencji.

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie.

z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Poznaniu
.....
Grażyna Smolibowska – Hruszka
Naczelnik Wydziału
Ocen Oddziaływania na Środowisko

8 z 8